

Αποδοτικοί Αλγόριθμοι

Μέρος 2ο: Επιμερισμένη ανάλυση

Εξάμηνο: 7ο
Κωδικός μαθήματος: 748

Τμήμα Μαθηματικών
Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων

Μιχάλης Α. Μπέκος
bekos@uoi.gr

Επιμερισμένη ανάλυση

- Μέθοδος ανάλυσης του χρόνου που απαιτείται για μια ακολουθία n πράξεων
- Στόχος: Να αποδειχθεί ότι κατά μέσο όρο το κόστος ανά πράξη είναι “χαμηλό” ακόμη και αν ορισμένες πράξεις είναι “ακριβές”
- Διαφορά με τη μέση ανάλυση: Δεν υπάρχει υπόθεση πιθανότητας
- Μέθοδοι:
  - Μέθοδος του τραπεζίτη (accounting method)
  - Μέθοδος αθροιστικού υπολογισμού (aggregate method)
  - Μέθοδος του δυναμικού (potential method)

Προσέγγιση με ένα παράδειγμα

- Στοίβα με υποστήριξη multi-pop
  - `Push(S, x)`: Εισάγει το αντικείμενο x στη στοίβα S
  - `Pop(S)`: Επιστρέφει και διαγράφει από την S το τελευταίο εισαχθέν στοιχείο
  - `Multipop(S, k)`: Επιστρέφει και διαγράφει από την S τα τελευταία $\min\{k, |S|\}$ στοιχεία
- Ανάλυση χειρότερης περίπτωσης:
  - `Pop, Push`: $O(1)$
  - `Multipop`: $O(\min\{k, |S|\})$
  - Κάθε πράξη έχει στη χειρότερη περίπτωση γραμμικό κόστος
  - Οπότε συνολικά τετραγωνικό κόστος. Πολύ απίθανο!

Η μέθοδος του τραπεζίτη

- Κάθε πράξη επιφέρει την εισαγωγή ενός ή περισσότερων νομισμάτων σε μια “τράπεζα”.
- Οι ακριβές πράξεις “πληρώνονται” με το κεφάλαιο της τράπεζας (που πρέπει να ναι μη αρνητικό)
- ...πίσω στο παράδειγμα: Θεωρήστε οποιαδήποτε ακολουθία n πράξεων

	Λογιστική	Πραγματικό κόστος
$Push(S, x) :$	Εισαγωγή 2 νομισμάτων	1 νόμισμα
$Pop(S) :$	—	1 νόμισμα
$MultiPop(S, k) :$	—	$\min\{k, S \}$ νομίσματα

- Παρατηρήσεις:
  - Κεφάλαιο ≥ 0
  - Συνολικό κόστος: $\leq 2n$ νομίσματα } Επιμερισμένο κόστος: $\frac{2n}{n} = 2$

Η μέθοδος αθροιστικού υπολογισμού

- Εάν μια ακολουθία n πράξεων κοστίζει συνολικά $T(n)$, τότε το επιμερισμένο κόστος ανά πράξη είναι $T(n)/n$.
  - ...πίσω στο παράδειγμα:
    - Παρατήρηση: Το συνολικό πλήθος των pops (συμπεριλαμβανομένων αυτών των multipop) στην ακολουθία είναι μικρότερο ή ίσο του συνολικού πλήθους των push.
- ↓
συνολικό πλήθος push $\leq n$
- Πόρισμα: Το κόστος των n πράξεων: $O(n) \Rightarrow$
Επιμερισμένο κόστος ανά πράξη: $O(n)/n = O(1)$

Η μέθοδος αθροιστικού υπολογισμού

- **Άσκηση:** Θεωρήστε μια ακολουθία n πράξεων, τέτοια ώστε το κόστος της i -οστής πράξης είναι i , αν το i είναι δύναμη του 2, και 1 διαφορετικά.
Ποιο είναι το επιμερισμένο κόστος ανά πράξη;

Η μέθοδος του δυναμικού

- Διατηρεί μια δομή δεδομένων που αλλάζει με την πάροδο του χρόνου:

- D_0 : αρχική κατάσταση

- c_i : το κόστος της i -οστής πράξης

- D_i : η κατάσταση μετά την i -οστή πράξη

- $\Phi : \{D_0, \dots\} \rightarrow \mathbb{R}$: απεικόνιση κάθε κατάστασης σε τιμή

- Επιμερισμένο κόστος της i -οστής πράξης: $\hat{c}_i = c_i + \frac{\Phi(D_i) - \Phi(D_{i-1})}{1}$

πραγματικό κόστος   μεταβολή του δυναμικού

- Επιμερισμένο κόστος των n πράξεων:

$$\begin{aligned}\sum_{i=1}^n \hat{c}_i &= \sum_{i=1}^n (c_i + \Phi(D_i) - \Phi(D_{i-1})) \\ &= \sum_{i=1}^n c_i + (\Phi(D_n) - \Phi(D_0))\end{aligned}$$

- Εάν η Φ οριστεί έτσι ώστε $\Phi(D_n) - \Phi(D_0) \geq 0$, τότε:

$$\sum_{i=1}^n \hat{c}_i \geq \sum_{i=1}^n c_i$$

Η μέθοδος του δυναμικού

- ...πίσω στο παράδειγμα:

$\phi(D_i)$: πλήθος στοιχείων στη στοίβα S μετά την i -οστή πράξη

- i -οστή πράξη:

- $\text{Push}(S, x)$: $\hat{c}_i = c_i + \phi(D_i) - \phi(D_{i-1}) = 1 + 1 = 2$

- $\text{Pop}(S)$: $\hat{c}_i = c_i + \phi(D_i) - \phi(D_{i-1}) = 1 - 1 = 0$

- $\text{MultiPop}(S, k)$: $\hat{c}_i = c_i + \phi(D_i) - \phi(D_{i-1}) = \min\{k, |S|\} - \min\{k, |S|\} = 0$

- Συνολικό κόστος: $\sum_{i=1}^n \hat{c}_i \leq \sum_{i=1}^n 2 = 2n$

- Επιμερισμένο κόστος: $O(1)$

Σύγκριση

- Στη μέθοδο αθροιστικού υπολογισμού, πρώτα αναλύουμε μια ολόκληρη ακολουθία και στη συνέχεια υπολογίζουμε το επιμερισμένο κόστος ανά πράξη.
- Στη μέθοδο του τραπεζίτη, αποδίδουμε πρώτα το επιμερισμένο κόστος ανά πράξη και στη συνέχεια εξετάζουμε αν αρκεί (δηλ, αν το κεφάλαιο στην τράπεζα μπορεί να γίνει αρνητικό)
- Στη μέθοδο του δυναμικού, ορίζουμε μια συνάρτηση και αποδεικνύουμε ότι η συνάρτηση αυτή είναι συνάρτηση δυναμικού.

Επιπλέον υλικό

- Ενότητα 2.2 από τις σημειώσεις του μαθήματος.
Διαθέσιμες στη σελίδα του μαθήματος στο `ecourse`.